

Bibelsamtale Påskeaften 11.04.2020

JESUS I DØDSRIKET

Introduksjon: I Den apostoliske bekjennelse sier vi om Jesus: «...pint under Pontus Pilatus/ korsfestet, død og begravet/ for ned til dødsriket/ oppsto fra de døde tredje dag...»

Peters tale på Pinsedag i Ap.gj. 2:29-32: Brødre, la meg tale fritt og åpent til dere om vår stamfar David. Han døde og ble gravlagt, og den dag i dag har vi graven hans hos oss. ³⁰ Men han var en profet og visste at Gud med ed hadde lovet å *sette hans livsfrukt på hans trone*. ³¹ Derfor så han inn i fremtiden og talte om at Messias skulle stå opp. **Det var han som ikke skulle bli værende i dødsriket, og det var hans kropp som ikke skulle se forråtnelse.**

I lys av denne merkelige og hemmelighetsfulle dagen kan vi få lese og be med

Salme 139:

Til korlederen. Av David. En salme.

Herre, du ransaker meg og du vet –

² du vet om jeg sitter eller står,
på lang avstand kjenner du mine tanker.

³ Om jeg går eller ligger, ser du det,
du kjenner alle mine veier.

⁴ Før jeg har et ord på tungen, Herre,
kjenner du det fullt ut.

⁵ Bakfra og forfra omgir du meg,
du har lagt din hånd på meg.

⁶ Det er et under jeg ikke forstår,
det er så høyt at jeg ikke kan fatte det.

⁷ Hvor skulle jeg gå fra din pust,
hvor kunne jeg flykte fra ditt ansikt?

⁸ Stiger jeg opp til himmelen, er du der,
legger jeg meg i dødsriket, er du der.

⁹ Tar jeg soloppgangens vinger
og slår meg ned der havet ender,

¹⁰ da fører din hånd meg også der,
din høyre hånd holder meg fast.

¹¹ Jeg kan si: «La mørket skjule meg
og lyset omkring meg bli natt.»

¹² Men mørket er ikke mørkt for deg,
natten er lys som dagen, mørket er som lyset.

¹³ For du har skapt mine nyrer,
du har vevd meg i mors liv.

¹⁴ Jeg takker deg for at jeg er så underfullt laget.
Underfulle er dine verk, det vet jeg godt.

¹⁵ Knoklene mine var ikke skjult for deg
da jeg ble laget på hemmelig vis og
vevd dypt i jorden. >>

16 Dine øyne så meg da jeg var et foster.
Alle dager er skrevet opp i din bok,
de fikk form før én av dem var kommet.

17 Dine tanker, Gud, er dyrebare for meg,
summen av dem er ufattelig!

18 Teller jeg dem, er de talløse som sand,
blir jeg ferdig, er jeg ennå hos deg.

19 Gud, om du ville drepe den lovløse,
om drapsmennene vek fra meg!

20 De taler svikefullt om deg,
dine fiender sverger falskt.

21 Herre, jeg hater dem som hater deg,
og avskyr dem som står deg imot!

22 Jeg hater dem med et grenseløst hat,
de er blitt mine fiender.

23 Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte,
prøv meg og kjenn mine tanker!

24 Se om jeg følger avguders vei,
og led meg på evighetens vei!

Oppskrift:

Her er en svært enkel versjon av den klassiske Lectio Divina. Før dere starter: Avklar hvem som er gruppa. Er det familien? Er du husstand med kun én person kunne du avtale med noen andre at dere møtes på en digital plattform (Facetime/ Teams/ Zoom/ messenger) for å gjøre dette sammen.

- 1) Les introduksjonen høyt en gang. Deretter leser du/ dere salmen (1-2 ganger).
- 2) Hver enkelt får noen minutter (5-15 minutter, avhengig av gruppens størrelse/ alder / kjennskap til hverandre/ setting o.l) til ettertanke, bønn og refleksjon. Er det noe du særlig legger merke til? Var det noe i teksten som særlig rørte ved deg? Dvel ved teksten. Hva trådte fram? Et ord? En setning? Et uttrykk? Hva landet i deg?
- 3) Del med hverandre. Ha lyttegruppe: Det betyr at man tar runden i «kretsen» og alle får dele noe de er komfortable med, uten at noen kommenterer. Etter at alle har delt kan dere ev. samtale videre om noe som ble viktig etter at vi har lyttet til hverandre.
- 4) Avslutt enkelt med bønn: Fader Vår/ at én ber/ at hver enkelt skriver eller tegner en bønnelapp som legges i en bønnekrukke. Denne kan så bes for/ at dem som vil får be 1-2 enkle bønnesetninger hver. Kanskje har dere andre måter dere trives med å be sammen på.